

Nr 20.

Av herr **Bergström** i Bäckland, om anslag till byggande av enkla bygdevägar.

Allt det omfattande arbete, som i vår tid nedlägges till förbättrandet av de stora stråkvägarna för att kunna till det yttersta för den allmänna trafikens bästa utnyttja de fördelar, som ligga i motortrafiken och då särskilt i en välordnad linjetrafik, är berättigat.

För att emellertid enstaka byar samt trakter, som ligga på sidan om här nämnda vägar, skola kunna komma i åtnjutande, åtminstone i någon mån, av de trafikfördelar, som deras förbättrande medför, måste en någorlunda god vägförbindelse med dem genom byggandet av någon väg av enklare typ åstadkommas.

Ordnade vägförbindelser börja att få allt större och större betydelse med avseende på avsättningen av olika jordbruksprodukter. En omfattande mejerihantering kräver för sin del vägar och i många fall med ett underhåll både sommar- och vintertid efter nutida väghållningsprinciper.

De, som nu bo inom byar och trakter, som jag nämnt om, kunna icke i längden finna sig uti att se, huru det slag av vägar, som här av mig angivits, med stora kostnader förbättras, om ock detta vägförbättringsarbete länder den allmänna trafiken till godo, under det att de själva få sakna vägar eller någorlunda farbara sådana.

När det är fråga om utfartsvägar, som icke draga alltför stora kostnader, böra intressenterna själva bygga ifrågavarande vägar med anlitaandet av möjligheten att erhålla stats- och landstingsbidrag.

De vägar däremot, som, ehuru icke avsedda för en omfattande trafik, ändå draga för stora anläggningskostnader att byggas som enskilda utfartsvägar, böra lämpligast kunna anläggas som enkla bygdevägar. Visserligen kan det vara sant, att dessa vägar i en hel del fall böra från första början byggas bredare än hitintills skett, men för att i största möjliga utsträckning kunna tillmötesgå det stora behovet av enklare vägar, som nu är rådande, bör den hitintills använda vägbredden med mötesplatser utnyttjas. En väg för avlägset liggande byar hälsas med den allra största glädje, om ock den icke på långt när håller måttet som modern väg.

Med det stora anslagsbehov till byggandet av enkla bygdevägar, som enligt väg- och vattenfallsstyrelsen förefinnes, borde riksdagen kunna, utan att åsidosätta kravet på sparsamhet, öka anslaget från av Kungl. Maj:t begärda 875,000 kronor till 1,000,000 kronor, vilken ökning särskilt skulle hälsas med tillfreds-

ställelse bland dem, som redan sökt statsbidrag till byggande av här ifrågasatta vägar.

På grund av det anförda, får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta att till byggandet av enkla bygdevägar för budgetåret 1930—1931 anvisa ett extra reservationsanslag av 1,000,000 kronor.

Stockholm den 15 januari 1930.

P. Bergström

i Bäckland.
